

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Христос Воскресе браћо и сестре. Ево још увек се налазимо браћо и сестре у овим дивним празничним данима, када се поздрављамо са: „Христос Васкрсе“, и отпоздрављамо са: „Ваистину Васкрсе“. То је поздрав који користимо четрдесет дана од Васкрса до Спасовдана. И тиме сведочимо своју веру у Господа Христа, у његово славно васкрсење ради нас људи, и ради нашега спасења.

Поред тога празника који још увек славимо, данас је посебна радост свих нас овде окупљених, јер ово је први рођендан, прва годишњица овога светога храма у коме смо данас сабрани.

Прошле године на овај дан овај храм је освећен, принет Богу на жртву, а људима на коришћење и на спасење. Како је ова година брзо прошла браћо и сестре, у очекивању овога првог рођендана, овога храма Божијега.

А опет с друге стране ако човек доживљава неке тешкоће и невоље, онда је година дана дуга као сто година. А за нас православне хришћане време је брзо, оно пролети и ево дочекали смо да ове године прославимо годишњицу освећења овог дивнога Божијега храма, задужбину нашега брата Милоја Стевановића, који се потрудио не само да пружи гостопримство монасима из Црне реке, него и да подигне овај храм овде и да помогне да се подигне и конак за наше сестре бескућнице, које су три године живеле по приватним кућама.

Данас оне имају свој манастир овде, имају свој конак који је помоћу Божијом и помоћу добрих људи, довршен пре једну месец, два дана и сестре су се у њега уселиле.

Али данас поред прославе рођендана овог храма, имаћемо још једну велику свечаност освећење тога новог конака, и свечано предавање њега на употребу нашим сестрама монахињама.

То су догађаји који нас данас све веселе и радују, и душе наше уздижу ка небу и наше мисли, заједно да благодаримо Богу за

сва добра дела које нам је учинио, и које нам чини у нашем овоземљаком животу, а нарочито за она добра која нам припрема Господ у Царству своје небескоме, када дође време и ми пођемо одавде тамо где је Господ припремио места онима који га љубе. А то је место што око не виде, што ухо не чује и што у срце човеку не дође, то припреми Господ онима који га љубе, каже Свети Апостол Павле.

Ето браћо и сестре нека би Господ дао да се овакви догађаји у нашем животу и у животу нашега народа, многострадалнога и мученичкога, да буде што више да би нам живот био по вољи Божијој, да би био на славу Божију, на добро нашега народа и на спасење наших душа.

Нека је срећна и Богом благословена данашња слава, јер поред манастира који припрема ову славу, обичај је да сваке године по неко од домаћина, верника буде домаћин заједно са манастиром, на овој слави.